

מ"ת 2168/02/15 - מדינת ישראל נגד טראק אבו שארב

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

12 מרץ 2015

מ"ת 2168-02-15 מדינת ישראל נ' אבו שארב(עציר)

2167-02-15

בפני כב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן
המבקשים
מדינת ישראל
עו"ד שי וינר

נגד
המשיבים
טראק אבו שארב (עציר)
עו"ד יאיר גרוס

החלטה

זו החלטה סופית בבקשה של המבקשת להורות על מעצרו של המשיב בתיק העיקרי בתיק

2167-02-15, בו מואשם המשיב כי ביום 8.2.15 נהג ברכב בעיר באר שבע בהיותו פסול מלנהוג, וללא רשיון נהיגה תקף.

אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב.

בדיון שנערך ביום 9.2.15 הופנה המשיב לקבלת תסקיר מעצר כאשר ב"כ המשיב מוסר פרטים של ערבים שהוא מציע כחלופת מעצר עבור המשיב.

הדיון נדחה מספר פעמים עד שהוגש תסקיר מעצר סופי ע"י שירות המבחן.

לפני שבית המשפט יכריע בבקשה, הנני להדגיש מספר עקרונות:

א. שחרור נאשם לחלופת מעצר נחשב "שחרור בערובה הוא מאין חוזה אמן בין בית המשפט לבין מי שמשוחרר בערובה" (ראה בש"פ 9721/06 מ"י נ' אלטסד).

ב. שירות המבחן הוא גוף האמון על עריכת תסקיר מעצר. כגוף מקצועי בעל נסיון ומומחיות בנושא, מסייע שירות המבחן לבית המשפט וקבלת החלטה מושכלת ועניינית בעת בחינת חלופת מעצר.

(ראה בש"פ 6916/13 מ"י נ' אליאב עמר).

ג. אין צורך לומר כי בית השפט אינו מחוייב לאמץ את האמור בתסקיר שירות המבחן, חרף המשקל הבלתי מבוטל שיש ליתן להמלצותיו. על בית המשפט היושב בדין יתן דעתו לשיקולים נוספים בגדרו של הליך הפלילי, אשר שירות המבחן אינו מופקד עליהם... לפיכך, רשאי היה בית המשפט קמא שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, בעניינו של העורר.

(ראה : בש"פ 1112/15 חיים שדמי נ' מ"י).

על מנת להכריע בבקשה, על בית המשפט לבחון את נסיבות האישיות של הנאשם, את עברו הפלילי והתעבורתי וכן נסיבות ביצוע העבירה על מנת להגיע לכלל מסקנה, בצירוף המלצת שירות המבחן, אם ניתן לתת אמון במשיב.

במקרה דנן, הפסילה הארוכה שהוטלה על הנאשם בבית המשפט לתעבורה בארבע שבע במקור ולאחר הקלה בערעור ע"י בית המשפט המחוזי, לא נבעה בעבירה טכנית ו/או "סתם נהיגה" ברשיון שפקע תוקפו מסיבה זו או אחרת, אלא גרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש תוך כדי נהיגה ברכב כשבגופו מצוי סם מסוכן, בו נידון המשיב ל-45 חודשי פסילה בפועל, 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וכן מאסר מותנה של 7 חודשים בר הפעלה במקרה דנן.

יחד עם הרשעות קודמות נוספות בתעבורה, גם כן לא מן הקלות, המשיב הינו בעל עבר פלילי, הכולל עבירות של שבל"ר, נזק לרכוש, פריצות לרכב ומספר מקרים של הפרת הוראה חוקית, כאשר כבר הוטלו עליו 2 תקופות נוספות של מאסר בדרך של עבודות שירות.

עולה - איפוא - כי לא רק שכבר ריצה המשיב 3 תקופות של מאסר בדרך של עבודות שירות, אלא העבירות המיוחסות לו בתיק עיקרי זה, **בוצעו תוך כדי ביצוע עבודות שירות.**

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, לא העלה המשיב כל סיבה או נימוק לנהיגתו בזמן פסילה ולמעשה סירב למסור גרסה בזמן החקירה.

כפי שציינתי לעיל, שירות המבחן הגיש תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם המבוסס על בדיקה עכשווית וכן תסקירים שניתנו בעבר, קצינת המבחן התרשמה כי הליכים פליליים המתנהלים נגדו אינם מהווים גורם מרתיע, כפי שזה מוצא ביטוי בהפרות החוזרות וכן בעובדה כי נעצר בזמן ריצוי עבודות השירות וכי המשיב מתקשה לקבל על עצמו את מורה החוק ולכן התרשמה כי **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות ההתנהגות עוברת חוק.**

קצינת המבחן התייחסה לחלופה שהוצעה, לפיה ישהה המשיב במקלט הנמצא בעסק של אביו, שנמצא באיזור עמק

שרה בבאר שבע והתרשמה מ-"בעייתיות רבה על רקע העובדה כי החלופה המוצעת הינה במתחם עסק המשפחתי בו התגורר טראק בטרם נעצר ואשר מהווה מקום בו ישנה תנועת מספר רב של אנשים".

עוד התרשמה כי : האב ואח נוסף (שלא הוצע כחלופה), התקשו להוות גורם סמכותי ומציב גבולות.

בסוף נוכח רמת סיכון הגבוהה ולאור הבעייתיות והחלופה המוצעת, לא באה שירות המבחן בהמלצת שחרור.

חרף המלצה זו, ניסה ב"כ המשיב לשכנע את בית המשפט במהלך הדיון כי בכל זאת ניתן לשחרר את המשיב לחלופה זו, שיש בה - לדעתו - כדי לאיין את המסוכנות של המשיב, כאשר הערבים ישגוהו עליו בכל שעות היממה, שישהה בתוך המקלט שבמתחם העסק כאמור.

עוד הציע אביו שמוכן להפקיד סכום של ₪ 10,000 כערובה עבור המשיב.

אולם, ספק בעיני , עם כל ההבנה והערכה לערבים שהציעו את עצמם כחלופה, אם עדיין יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנות המשיב וכי ניתן להאמין שהוא יכבד את החלטת בית המשפט.

הנני סבור כי נדרשים נימוקים כבדי משקל מצד בית המשפט כדי "להפוך" ולא לקבל את המלצת שירות המבחן. אם אחרי בדיקה מקצועית ומעמיקה קצינת המבחן התרשמה שאין בחלופה על מכל היבטיה, כדי לאיין את מסוכנות המשיב, האם מונחת בפני בית המשפט תשתית מספיקה כדי להחליט אחרת ?

אין מחלוקת כי המלצה של שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, אבל לרוב זה פועל בכיוון ההפוך, כאשר שירות המבחן ממליצה על חלופה, ובית המשפט סבור כי יש להורות על מעצרו של המשיב (לדוגמא ראה **בש"פ 1112/15 שדמי נ' מ"י**).

יש לציין כי חרף התמשכות הדיונים בהמתנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, לא ראה בית המשפט לנכון לתת החלטה עצמאית לפני שתסקיר המעצר הונח על שולחנו של בית המשפט ועכשיו כאשר תסקיר המעצר כן מונח בבית המשפט ובו המלצה לא לשחרר את המשיב לחלופה שהוצעה ונשללה לאחר בדיקה כאמור, אין אני אלא לאמץ את המלצת שירות המבחן .

אחרי עיון בתסקיר המעצר וגם בתיק החקירה והתרשמות מדברי המשיב וערבים המוצעים, אני מתרשם מקושי לתת אמון כי המשיב יכבד את החלטת בית המשפט נוכח כל המפורט לעיל וישהה באופן מוחלט באותו מקלט שממוקם "אי שם" בתוך מתחם העסק שלפי התסקיר משתרע על כ-3 דונם שטח בעמק שרה.

הנימוקים של קצינת המבחן כי מדובר בעסק בו תנועה רבה של אנשים וכלי רכב, ושם התגורר המשיב טרם ביצוע העבירות ולמעשה גם בעת ביצוע העבירות, מובילים אותי למסקנה כי זה לא מקום אידיאלי שהמשיב ישהה במעצר וכי ניתן לערוך פיקוח כפי שצריך.

מכל המובא לעיל, בהעדר חלופה אחרת, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתיק העיקרי.

בשולי החלטה זו, במידה ותיבחן חלופה נוספת שתזכה להמלצה חיובית מצד שירות המבחן, אהיה המוכן לשקול את הענין מחדש.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ה, 12/03/2015 במעמד הנוכחים.

דוד לנדסמן , סגן נשיאה